

“Το αόρατο θαύμα”

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Η ανάγκη του ανθρώπου να βεβαιώσει την πίστη μέσα του προς τον απρόσιτο Θεό και τις ενέργειές Του τον οδηγεί στο να επιζητεί το θαύμα ή να το μεγαλοποιεί ή, ακόμα, και να το δημιουργεί. Με την έννοια αυτή το θαύμα, ως θαυμαστό γεγονός, συναντάται σε όλες τις θρησκείες.

Στην Καινή Διαθήκη οι διάφορες θεραπείες ασθενών, αναστάσεις νεκρών και άλλες εκφράσεις αγάπης του Χριστού και των Αποστόλων προς τον πονεμένο λαό ονομάζονται σημεία. Το θαύμα προκαλεί θαυμασμό, έκπληξη, ενώ το σημείο δείχνει κάτι, δηλαδή την ήδη υπάρχουσα Βασιλεία του Θεού όπου δεν κυριαρχούν τα αποτελέσματα της φθοράς.

Η πρόκληση των Φαρισαίων και Γραμματέων προς τον Ιησού Χριστό «θέλομεν από σου σημείον ιδείν» (Ματθ. 12,38) δεν βρήκε ανταπόκριση. Το όποιο «σημείον» όταν γίνεται «θαύμα» αναγκάζει τον άνθρωπο να το αποδεχτεί κι άρα του στερεί την ελεύθερη σχέση του με το Θεό, που είναι η ουσιαστική πίστη. Ασφαλώς ο Χριστός

σέβεται την ελευθερία του ανθρώπου, που του έδωσε ως δώρο, και δεν την παραβιάζει ακόμα κι αν προκαλείται.

Η Εκκλησία, ως «στόλος και εδραίωμα της αληθείας» (Α Τιμ. 3,15), δεν μπορεί να ενθαρρύνει τα «θαύματα» για να πείσει, συμπεριφερόμενη διαφορετικά από τον ιδρυτή της. Άλλωστε, όλη η ζωή της είναι από μόνη της ένα «θαύμα» που στηρίζεται στο θάνατο και την Ανάσταση του Κυρίου της κι αλλοίμονο αν αναζητά άλλους τρόπους να πείσει για την Αλήθεια της.

Η απουσία «αποδείξεων» για την ύπαρξη, παρουσία ή ενδιαφέρον του Θεού είναι η έκφραση της αγάπης Του που συμβαδίζει με το σεβασμό της ελευθερίας του προσώπου. Η αγάπη Του θα 'ταν ελλειμματική αν μας ανάγκαζε, για το «δικό μας καλό», να Τον πιστέψουμε. Ούτε η Ανάστασή Του, το παγκόσμιο αυτό γεγονός που άλλαξε τη ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων, δεν μπορεί ν' αποδειχτεί. Ούτε, βέβαια, και ν' αποδειχτεί ότι δεν είναι γεγονός.

Η εσωτερική αλλαγή – μετάνοια των ανθρώπων που φαίνεται στη ζωή τους, η μεταβολή του άρτου και του οίνου, σε κάθε Θεία Λειτουργία, σε σώμα και αίμα Χριστού, η Χάρis του Αγίου Πνεύματος που έρχεται «δια των ευχών του πρεσβυτερίου» στο νερό, στο λάδι, στα υλικά πράγματα, και τα μεταποιεί σε αγιασμό, ευχέλαιο και ό,τι άλλο αγιάζεται, δεν αποδεικνύεται. Είναι όμως για τους πιστούς βεβαιότητα που τη ζουν και τη χαίρονται, όπως ζουν και χαίρονται την Ανάσταση του Κυρίου τους. Ποιος μπορεί ν' αμφισβητήσει το βίωμα εκατομμυρίων ανθρώπων;

Στην ταπείνωση και στην απλότητα της καρδιάς γνωρίζεται ο «άλλος κόσμος» και αποκαλύπτεται το «αόρατο θαύμα» που παραπέμπει στο «σημείο» της παρουσίας του ζώντος Θεού.